

PREDLOG IZMENE PRAVILNIKA O VREDNOVANJU RADA ORGANIZACIJA

Proveravajući bodove za 2017. godinu u VRO tabelama 10 NAJ foto klubova u FSS možemo zapaziti nekoliko problema i nelogičnosti.

- Prvi problem je taj da foto-klubovi koji su dobile veliki broj bodova su to dobile na osnovu bodova samo jednog pojedinca iz tih klubova, ili pak najviše dva.
- Drugi problem je taj što neki klubovi imaju bodove, a nemaju članove i skoro sve bodove su dobili na organizaciji FIAP izložbi. Pravih klubova čije bi se klubske aktivnosti bodovala praktično i nema, osim par izuzetaka, a nekih koji imaju aktivnosti i nema na listi.
- Slanje istih fotografija sa različitim nazivima.

1. Kako se manifestuje prvi problem?

Veliki broj bodova donose ISTE fotografije pojedinaca na različitim izložbama, i to je u redu kada računamo bodove za pojedinca i dozvoljeno propozicijama izložbi. Ali kada su u pitanju klupski bodovi onda mislim da to nije u redu. Na primer: jedna ili dve fotografije nekog autora koje su kvalitetne mogu kod aktivnih izlagača da dobiju 500-600 bodova/god, koliko po pravilniku vredi višemesečni viši kurs od 60 časova edukacije sa više predavača, ili tri organizacije izložbi prvog ranga FSS.

Ako uzmemo u obzir da je ta ista fotografija donosila bodove i ranijih godina klubu onda je to još veći apsurd. Tako se destimulišu sve ostale aktivnosti kluba koje jedan klub treba da sprovodi, osim izlagačkih. Obzirom da je veća izlagačka aktivnost članova kluba povezana sa ne malim finansijskim troškom, nelogičnost je još veća. Bodove donose samo finansijski moćni.

Rešenje: Mislim da uloženi rad pojedinca u stvaranje jedne fotografije treba bodovati na adekvatniji način kada je klub u pitanju. Mišljenja sam da treba samo jedan prijem jedne fotografije bodovati jednom, onda kada se prvi put primi za izlaganje i plus dodati bodove za nagrade koje dobije fotografija u toku te godine, i te bodove uračunati za foto-klub. Tako se neće dešavati da određen broj bodova koji je već jednom pojedincu uračunat, sada se uračunava i klubu sa istom težinom, a to je ipak aktivnost u ličnom interesu pojedinca prevashodno. Tako se marginalizuju sve ostale aktivnosti kluba koje su organizaciono mnogo komplikovanije od slanja digitalnog fajla na neku izložbu. Ujedno novi način bodovanja će se stimulisati i pojedince da stvaraju što više dobrih fotografija koje mogu proći prijem, ako misle da i klubu donesu što više bodova. Tako će se što više fotografa angažovati iz kluba izlagački, da bi se što više različitih fotografija primilo, pa se tako i veći broj bodova obračunava za klub kao aktivnost. Na taj način raste i fotografski nivo u klubu, jer jača i konkurencija među članovima kluba i članovima FSS.

2. Kako se manifestuje drugi problem

Pojedini organizatori FIAP izložbi imaju registrovano u FSS više klubova, da bi mogli da organizuju više salona i cirkularnih izložbi. Ali pojedini klubovi, od pomenutih, nemaju nijednog člana koji je platio članarinu FSS, a da pripada tom klubu. Iako je po zakonu o udruženjima potrebno, da postojati najmanje 3 člana u udruženju, da bi se registrovalo udruženje. A vidimo da je takav klub sakupio bodove samo od organizacije međunarodnih izložbi i na listi je 10NAJ klubova FSS.

Rešenje: Predlažem da se ne boduju udruženja za listu 10NAJ koja nemaju registrovana bar tri člana učlanjena u FSS. Foto klub, koji priznaje Foto savez Srbije, logično treba da ima nekoga ko će ga predstavljati u FSS, a za predstavljanje na Skupštini po Statutu taj mora biti i član FSS. Zato foto-klub mora imati bar nekog od članova u FSS, pa predlažem minimum troje. Taj broj ne bi bio prevelik da eliminiše foto-grupe, jer da bi se nešto zvalo grupa mora imati bar tri člana.

3. Kako se manifestuje treći problem?

Da li namerno ili se slučajno dešava, svedjedno je, ali se dešava, da se ista fotografija šalje na izložbe u nekoj od narednih godina od prvog pojavljivanja pod drugim nazivom. Uvidom u liste i kataloge koje šalju autori greška se ne može odmah uočiti, jer su u katalogima samo nagrađene i ponekad izabrane fotografije. Kontorla je otežana, i sve se svodi na savest pojedinaca. Mada može biti i nenamerna greška, ako je npr. fotografija u drugoj doradi sačuvana pod drugim nazivom na autorovom kompjuteru, pre slanja.

Rešenje: Autori bi uz spisak bodova u excelu, morali da pošalju FSS i sve primljene fotografije u toku godine u smanjenoj rezoluciji do 900-1200px duža strana u fajlu do 300KB putem email priloga kada se šalje VRA obrazac. Kako i najaktivniji autori nemaju više od 100 različitih primljenih fotografija, a novih u jednoj godini ne više od 25, to ne prelazi veličinu od 25MB koja može da se pošalje emailom. Tako se pravi i arhiva autora koji su dobili zvanja u FSS i olakšana je kontrola kako saveza tako i lična. Naslov fajla mora sadržavati ime i prezime i obavezno naziv na srpskom i engleskom (sve do 128 karaktera). Fotografiji se ne može menjati naziv tokom vremena, ako autor sa njom učestvuje na međunarodnim i domaćim izložbama.

Zaključak: Sva tri predloga za izmenu pravilnika o vrednovanju rada organizacija idu u cilju podsticanja rada foto-klubova u kojima se regrutuju novi članovi FSS, i u kojima se edukuju budući foto-amateri od kojih će zavisiti opstanak Foto saveza Srbije u budućnosti. Moje je mišljenje, ako nema pravih klubova sa članstvom Foto savez Srbije nema svrhe postojanja ni saveza samostalnih članova. Foto savez sastavljen od samostalnih članova je labava organizacija, u kojoj bi je lični interesi pojedinaca direktno ugrožavali. Imamo primere toga kod nekih umetničkih profesionalnih udruženja. Zato klubove treba uvek podsticati i naći mehanizme da velika većina članova FSS budu i članovi klubova.

Milovan Ulićević